

Čís. 17428.

Zcizil-li dlužník odporovatelným jednáním zboží, které bylo z části jeho vlastnictvím, z části mu však bylo dáno do komise, lze vyhověti odpůrcí žalobě — jsou-li jinak splněny všechny její předpoklady — jen v příčině onoho zboží, o němž se zjistí, že bylo dlužníkovým vlastnictvím.

(Rozh. ze dne 19. října 1939, Rv I 626/39.

Žalobkyně přednesla, že Josef V. převedl notářským spisem ze dne 2. července 1937 celý sklad zboží jemu v obchodě patřící na žalovanou, která s ním sdílí společnou domácnost. Zboží toto má cenu 60.000 K, bylo však Josefem V. zcizeno za 20.000 K. Žalovaná převedla tento sklad zboží na sebe jen proto, aby zmařila exekuci, kterou vedla žalobkyně k vydobytí svých pohledávek na Josefa V., ačkoliv věděla nebo musela vědět o těchto pohledávkách žalobkyniných. Zboží patřilo Josefu V. a nebylo mu, jak udává žalovaná, dáno do komise. Navrhla proto žalobkyně, aby bylo uznáno právem, že žalovaná jest povinna trpěti, aby žalobkyně uspokojila svoji pohledávku ze skladu zboží, jehož nabyta žalovaná od Josefa V. podle notářského spisu ze dne 2. července 1937. Nižší soudy uznaly podle žaloby.

Nejvyšší soud uložil prvnímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

Důvody:

Nižší soudy zjistily, že pouze část zboží předaného notářským spisem byla vlastnictvím Josefa V., kdežto ostatní zboží bylo zbožím komisním. Podle § 1 odp. ř. lze však odporovati jen právním jednáním, která se týkají dlužníkovu jmění. Také podle § 14 (1) lze odporujícímu věřiteli, žádá-li plnění naturální, přisouditi jen to, co odporovatelným jednáním ušlo ze jmění dlužníka, totiž to, oč byl odporující věřitel ve svém uspokojení zkrácen (§ 2 odp. ř.). S toho hlediska nemohly tedy nižší soudy v plném rozsahu vyhověti žalobě, domáhající se trpění exekuce na veškeré zboží, které nabyta žalovaná podle notářského spisu, nýbrž mohli jí vyhověti jen částečně v příčině onoho zboží, jež v době odporovatelného jednání patřilo Josefu V. a přešlo odporovatelným jednáním přímo od Josefa V. na žalovanou. V tomto směru však není věc ještě zralá k rozhodnutí, poněvadž není zjištěno, které jednotlivé předměty, převedené notářským spisem ze dne 2. července 1932, patřily Josefu V., a které z nich mu byly svěřeny jen do komise.

Čís. 17429.

Smlouva, kterou komitent přenechá zprostředkování prodeje výhradně určitému zprostředkovateli bez časového omezení, není sama o sobě proti dobrým mravům, může jim však odporovati, jde-li o vázání